

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 6 grudnia 2013 r. — Office national de l'emploi przeciwko Marie-Rose Melchior

(Sprawa C-647/13)

(2014/C 61/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Bruxelles.

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Office national de l'emploi.

Druga strona postępowania: Marie-Rose Melchior.

Pytania prejudycjalne

Czy zasada lojalnej współpracy i art. 4 ust. 3 TUE, z jednej strony, oraz art. 34 ust. 1 Karty praw podstawowych, z drugiej strony, stoją na przeszkodzie temu, by w kontekście prawa do zasiłku dla bezrobotnych państwo członkowskie odmówiło:

- a) uwzględnienia okresów zatrudnienia w charakterze pracownika kontraktowego w służbie instytucji Unii Europejskiej z siedzibą w tym państwie członkowskim, w szczególności gdy zarówno przed jak i po okresie zatrudnienia w charakterze pracownika kontraktowego dana osoba świadczyła pracę w charakterze pracownika najemnego na mocy uregulowań tego państwa członkowskiego;
- b) traktowania jako dni pracy dni bezrobocia z prawem do zasiłku w ramach „Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich”, podczas gdy dni bezrobocia z prawem do zasiłku na podstawie uregulowań tego państwa członkowskiego są uznawane za dni pracy?

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-678/13)

(2014/C 61/08)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: L. Lozano Palacios i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, na podstawie art. 258 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że poprzez zastosowanie obniżonej stawki VAT m.in. do dostaw:
  - sprzętu medycznego, sprzętu pomocniczego oraz pozostałych urządzeń, które nie są przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne i/lub które nie są zwykle przeznaczone do łagodzenia skutków lub leczenia niepełnosprawności;
  - produktów takich jak m.in. środki odkażające, produkty i preparaty do użytku farmaceutycznego oraz produkty uzdrowisk, które nie są produktami farmaceutycznymi zwykle stosowanymi dla ochrony zdrowia, zapobiegania chorobom oraz do celów medycznych i weterynaryjnych lub produktami używanymi do celów antykoncepcyjnych oraz higieny osobistej;

wymienionych w załączniku nr 3 do polskiej ustawy o podatku VAT w odniesieniu do urządzeń medycznych, towarów medycznych i produktów farmaceutycznych, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 96 — 98 dyrektywy w sprawie VAT ⁽¹⁾ w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy;

- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi Komisja podnosi, że Rzeczpospolita Polska stosuje obniżoną stawkę VAT do towarów, które nie mieszczą się w żadnej z kategorii towarów wymienionych w załączniku III do dyrektywy VAT. Towary te powinny zaś być opodatkowane stawką podstawową, ponieważ nie mogą zostać objęte wyjątkiem przewidzianym przez art. 98 ust 2 dyrektywy.

Zdaniem Komisji, sporne towary nie mogą być zakwalifikowane ani jako produkty farmaceutyczne zwykle stosowane do ochrony zdrowia, zapobiegania chorobom oraz do celów medycznych i weterynaryjnych, ani jako sprzęt zwykle przeznaczony do łagodzenia skutków lub leczenia niepełnosprawności przeznaczony wyłącznie do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne. Ponadto wiele kategorii towarów objętych obniżoną stawką VAT na podstawie polskich przepisów jest niejasnych lub sformułowanych nieprecyzyjnie, co uniemożliwia stwierdzenie, o jakie produkty faktycznie chodzi.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).